

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Kam jadramo v Avstriji?

Neki nemški zelo ugleden list je pisal nedavno, da bi se letošnje jubilejsko leto ne moglo primerneje praznovati, kakor se v resnici praznuje. Kaj je bilo pred 50 leti v Avstriji? Vihar svobode je bil zapihal tudi v našo državo in zastareli birokratizem je začel majati se in pokati na vseh konceh. Vsi stanovi so hrepneli po večji politični svobodi, vsi narodi so začeli zahtevati svoje pravice. To se pravi: Nemci so imeli vse pravice, Slovani skoro nikakih. Stari zakorenjeni absolutični birokrati, vzgojeni v duhu Metternihovem pa niso bili pripravljeni na to novo in sveže gibanje in vsled tega je bila nastala revolucija. Vladala je splošna zmešnjava, dokler ni bila slovesno proglašena konstitucija in odpravljen absolutizem.

Kdo bi bil mislil pred 50 leti, da utegnemo letos zopet priti pod absolutistični jarem? In vendar je resnica! Znani § 14., glasom katerega ima cesar vso oblast v rokah, kadar ne zboruje državni zbor, je stopil v veljavo; ljudstvo zopet nima ničesar govoriti pri vladi, njemu so zopet zamašena usta. Zmešnjava vlada pri nas zopet, kakor pred 50 leti, samo revolucije še ni.

Splošne revolucije, hvala Bogu, sicer še ni, pa čitatelji „Domovine“ vedo dobro, da bi nemško-nacionalni voditelji takšno državljansko revolucijo kaj radi zanetili, rajši danes, nego jutri.

In kdo je kriv vseh zmešnjav? Kdo je kriv, da smo prišli zopet pod absolutizem? Kdo je kriv, da državni zbor ne more zborovati? Vsak šolarček že to ve pri nas, da nihče drug ni kriv vseh zmešnjav, nego naši Nemci in pa naša neznajna, omahljiva vlada. Na papirju stoji, da smo v Avstriji vsi narodi, torej tudi mi Slovani: Čehi, Poljaki, Hrvati, Rusini in Slovenci ravnopravni, kako pa je v resnici? V resnici pa hoče biti Nemec gospod („herrenvolk“), mi drugi

pa, ki ravno tako plačujemo davke, prelivamo kri za to državo, pa naj bi ostali na večne čase sužnji! Najslabše se godi nam Slovencem, Hrvatom in Rusinom; mej temi ravno nam Slovencem tako slabo, da je prava sramota za državo, da nam ne dopušča uživati več pravic. Ali ni dovolj neslano, da morajo naši slovenski listi vedno in vedno tožiti, kako se krše naše pravice? O drugih tudi potrebnih rečeh skoro ne utegnemo pisati! Univerze nimamo, srednje šole nimamo nobene cele, nobenega čisto slovenskega učiteljskega; naš jezik se prezira pri deželnem nadsodišču v Gradci. Ako pa nam vlada vendar le v največji sili, da nas nekoliko potolaži, vrže kako drobtinico, potem kriče Nemci, da se jim krivica godi! Pomislite na jezične naredbe za Češko! Kako so začeli Nemci razsajati! In s svojim razsajanjem so preprečili redno zborovanje parlamenta. Najimunitnejše predloge so morale ostati nerešene, ker so gospodje državni izdajalci Wolf, Schönerer in tovariši tako hoteli! Ti ljudje kličejo očitno Nemčijo na pomoč in mislite, da je katerega izmed njih že potipal državni pravdnik zaradi veleizdajstva? Kaj še! In vlada se zopet pogaja z Nemci in grof Thun misli, da jih pridobi za kak kompromis! Ta čudni nemški grof, ki svojih nemških rojakov ne pozna, ki noče vedeti in videti, da vso to nemško-avstrijsko besnost na skrivnem neti Nemčija sama in da Wolfovci niso družega, nego agentje nemške vlade!

Kam jadramo? Vsa Evropa s Turčijo vred brije že norce iz Avstrije in to letos v jubilejnem letu, ki bi moralo biti leto slave in sreče vseh narodov avstrijskih! Naša nesreča je tudi, da imajo v naši cislitvanski državni polovici požidovljeni Ogri, stari sovražniki Slovanov, tolik vpliv, tisti Ogri, ki so bili 48. leta odstavili našega cesarja in si izbrali svojega prezidenta Košuta Lajoša. Od samega strahu pred Slovani,

so naši največji sovražniki in hujskajo našo vlado zoper nas.

Kam jadramo? Vsak treznomislec človeč, bodisi Nemec ali Slovan mora uvideti, da dolgo tako ne more iti.

Smešno je misliti, da bi se mi Slovenci dali dandanes germanizirati. Mi si svojih pravic ne damo več vzkratiti. Čemu torej nas zadržujete? Mi nismo sami. Z nami so složni tudi drugi naši bratje. Palackega slavnost je pokazala, da slovanska vzajemnost ni čisto prazna beseda. Če imajo Nemci svojo „gemeinbürgschaft“, imamo tudi mi Slovani svojo vzajemnost. Borili se bomo tudi nadalje za svoje pravice. Kaj torej pomaga ta nemška razdivjanost? Kdo ima dobiček od tega in kdo škodo? Dobiček imajo k večjemu Judi, ki v kalni vodi lovijo svoje zlate ribice. Škodo vsled teh avstrijskih homatij pa imajo vsi narodi in tudi Nemci t. j. pošteno, delavno ljudstvo njihovo, njihovi delavci, ki morajo trdo delati za slabo plačo. Škodo, največjo škodo vsled teh mešnjav pa imamo mi Slovenci. Če vlada noče, da bi bilo tekoče leto, leto sramote za vso državo, naj s krepko roko izvede ravnopravnost vseh narodov avstrijskih, naj nam Slovencem da srednjih šol, kolikor jih potrebujemo, naj nam da naše vseučilišče in naše nadsodišče za slovenske pokrajine v Ljubljani! Potem naj se loti socialnih in gospodarskih reform, naj razširi volilno pravico, naj postane prava moderna, t. j. napredna, pravična država! Nemški greben pa se mora seveda pristriči! Nemcem se mora povedati, da oni ne morejo biti „prvi“ v državi. Dokler bo pa vlada sama „nemška“ v tej mnogojezični državi in dokler se bo vladalo v nemškem duhu, tako dolgo ne bo miru!

Mi želimo odkritosrčno, da bi to leto doteklo srečno; da bi tisti narodi, ki še nimajo tega, kar jim gre, dobili svojih pravic! Živela pravična — pa ne nemška Avstrija!

LISTEK.

Kapele pri Brežicah.

Folklorističen donesek k narodopisu slovenskega ljudstva. Piše Sotelski.

II.

V obče moramo reči, da je v našem kraju, kakor tudi po drugih krajih, gospodarstvo in kmetijstvo zelo zanemarjeno. Godila bi se torej Kapelčanom krivica, ako bi udrihali samo po napakah ter jim jih predbacivali, katere so drugod ravno tako, pa tudi po nekaterih krajih še bolj udomačene in ukoreninjene. Naj tedaj veljajo te vrstice vsem krajem enakih razmer!

V resnici je pri nas prav malo dobrih kmetov, celo ne manjka veliko, da nismo skoraj brez njega, a kmet je vendar prvi činitelj, s katerim moramo računati in vse drugo meriti. Vprašati se torej moramo po vzrokih.

Ves napredek gospodarstven ovira pri nas nevednost ljudstva in — slab promet, o katerem moramo jedva govoriti. Ceste so slabe, železnica je precej oddaljena, večji kraj je še le Zagreb, ki ima jedini znameniteji krajevni pomen za nas, od Brežic pa tako malokdaj kaj

dobrega pride, k večjemu včasih kaka nemčurska strupena sapa. Tako smo nekako od vseh strani več ali manj omejeni in ločeni od drugih krajev. Podjetnikov in pravih odjemalcev kmetijskih pridelkov in obrtnijskih izdelkov itd. nimaš sploh nobenih daleč na okoli, torej ni nobenega gibanja niti prave živahnosti v poljedelstvu ali obrti i. dr. Najboljše in najsigurneje prodajajo naše matere „kokošinje“* jajca, ki jih oddajajo ali tako imenovanim „jajčaricam“ na domu ali jih nosijo v prodajalnice, kjer jemljejo za nje drugo robo in razne potrebščine. Pa vsemu temu prišlo bi se vsaj deloma v okom, ako bi naši ljudje rabili v vsem svojem delu poleg pridnih rok tudi zdrav razum. Dobrega poduka jim je treba in dobrega vzgleda, kar bi jim nudilo investno n. pr. kmetijsko bralno društvo, ako bi ga imeli in če bi se kdo pobrigal zanj. Toliko vem, da z našimi kmeti, posebno z mlajšimi možmi, dosežemo lahko veliko, ker oni se poprimajo tudi prej nove ideje, nove misli, novih izkušenj. Smelo trdim, da je v Kapelčanih zdrav, čil duh, samo v povojih je še, ki bi se pa dal krasno razviti, kakor se bujno razvije iz zelnega popka lepa cvetlica, ako ga obseva dobro-

* Kurja.

dejno vseoživljajoče solnce v mnogo obetajoči pomladi. Da bi torej tudi vam zasvetilo kmalu pomladno solnce, solnce napredka gospodarstvenega, to je moja iskrena želja, dragi Kapelčanje!

Zemlja v Sotelski dolini je dobra in rodna za žito in sadje, griči ob njej pa za vinsko trto; koliko prostora je slabo ali na pol obdelanega, koliko kotov in koticov je sploh neobdelanih, ki še čakajo pridne roke; kako zanemarjena so gospodarstvena poslopja, vse gospodarstvene oprave in priprave itd. itd. — Sicer je pa žalostna resnica in prikazen, da obdelujejo povsod površno in malomarno zemljo, ki je plodovita vsaj za nekaj časa uže od narave. Kdaj bodele vendar storili korak: „Naprej“!?

Kakšne so vaše šolske razmere: še vedno jednorazrednica pa nad 300 šolo obiskujočih otrok! Vedeti bi morali, kako hodi na Češkem šolska izobrazba z razumnim gospodarstvom roka v roko v obče blagostanje in v obči hasek vsemu narodu bratskemu! Rodoljubi in narodnjaki sednji, dajte jim v pomoč svojo roko, da jih potegnate iz močvirja na beli dan, navajajoč ljudstvo k razumnemu kmetijstvu in ustanavljajoč mu primerna, dobro organizovana društva!

Zahtevajmo svoje!

Naš presvetli in viteški vladar Franc Jožef I. obhaja letos petdesetletnico modrega svojega vladanja in avstrijski narodi, katerim je dal ob nastopu ustavo, imajo vsestranskega povoda dovelj, izkazati se mu za to in druge brezštevne očetovske dobrote — hvaležne! Pa jubilejsko leto, to letošnje „cesarsko leto“ baš njemu ne bo privoščilo tistega zemskega veselja, katerega je presvetli vladar vreden in ga v obilej meri zasluži. Užil bo sicer mnogo veselja, a užil je in še bo izvestno tudi mnogo britkih ur, katere mu je že koj v začetku provzročil politični parlamentarni boj in divjanje tiste politično „zrele“ pa „kulturno“ (?) patentirane stranke, ki si prisvaja „vzdrževanje države“ in pa Bog ve kaj še vse! Z jedno besedo: cesarjevo jubilejsko leto bi bilo pri državnih normalnih razmerah za vladarja in avstrijske narode lahko doneslo brez števila dobrot, radosti in navdušenosti, za drzno nemštvo Wolf-Schönererjevega kalibra polno nad, hinavstva in političnega divjanja, deloma seveda tudi — uspehov, katere je zakrivila večinoma vlada, avstrijskim Slovanom — v škodo!

Do kakega zaključka nas torej privede vse to razmotrivanje in premišljevanje? Do edino pravega! Da moramo avstrijski Slovani baš v tem jubilejskem letu okleniti se stremljenja po složni poti, zatem pa na tej nastopiti pot ustavno zajamčenih nam pravic in jih ne le prositi, marveč povsod in vselej na zakonito dovoljeni način — zahtevati! Tisti, ki so jih že deležni, naj jih varujejo in skrbje, da jih obdrže, mi Slovenci zlasti izvenkranjski, pa zahtevajmo iste v polnej meri, tako tam, kjer smo v manjšini, kakor tam kjer smo v večini! Naš presvetli in modri vladar pa naj nam bo to leto varuh pred političnimi roparji, da nas ne ugonobe tolpe pangermanstva in italijanstva! Oškodovale so nas že dovelj!

Avstrija ni le last par milijonov Nemcev in Italijanov, Avstrija je dom vseh v njej prebivajočih narodov, ki imajo vsak zase svojo posest. In Avstrija tudi ni — nemška država, kjer bi smeli Nemci z nasilstvom vse zatreti! To moramo mi Slovenci ošabnemu nemštvu zdaj v glavo ubiti, tako ubiti, da se mu bo enkrat za zmiraj kri ohladila.

Zahtevajmo svoje odslej vedno in povsod, bodisi potem poslanec, gospod ali kmet, uradnik, duhoven, učitelj ali obrtnik, trgovec, bogatin ali berač. Slovenci smo zvesti avstrijski državljanji, mirni in potrpežljivi ljudje, pripravljeni vedno žrtvovati se za našo habsburško dinastijo, toda to, kar nam je država — vlada dolžna dati za narodni razvoj in eksistenco, to zahtevamo odločno zdaj in zahtevali bodemo še odločneje v prihodnje! Naša ponižnost nam vedno škoduje, in nasprotniki se nam povsod rogajo, da smo politični „reveži“, brezpravni in — brezzavedni. Vse to zaničevanje nas mora zdaj zdramiti, da se poslužimo zanaprej modernejšie taktike v po-

litičnem boju. Saj drugače smo — zgubljeni! A baš v cesarjevem jubilejskem letu pričakujemo rešitve!

Ne plazimo se več in ne ližimo vsakemu ministru ali sekcijškemu šefu, namestniku ali dežel. predsedniku, dvor. svetniku ali celo okrajnemu glavarju — petā, povsod zahtevajmo neustrašeno kar nam gre, zahtevajmo tako, da nas bodo razumeli doma, v Gradci kakor na Dunaji, in s praznimi frazami in besedami se ne dajmo odganjati, potem moramo doseči, kar nam gre in potem bomo tudi kaj veljali v očeh — ošabnih in drzno domišljavih ljudi!

Nemiri ob črnogorski meji.

Nemiri ob črnogorsko-turški meji v minulem mesecu so začasno utihnili, kakor sporočajo oficijalni listi. Kaj je bil vzrok poslednjim praskam med Albanci in Turki ter Črnogorci, ki so se pričele v Berani, pove nam list „Srb“ tako-le:

Ob črnogorski meji stanuje dokaj številno srbsko pleme Vasojevičev, ki zamore v sili blizu 6000 ljudi oborožiti. Pravoslavni Vasojeviči težili so vedno k Črnogorcem in ker so pod turškim jarmom, podpirali so vsikdar Črnogorce, kadar so se spoprijeli s Turki. Tako je bilo do rusko-turške vojske, ko so se vzdignili vsi Vasojeviči kot jeden mož in v vrstah Črnogorcev branili svojo domovino. Toda berlinski kongres, ki je prevaral vse nade južnih Slovanov, razpolagal je z Vasojeviči čisto samolastno in jih razdelil na dva neenaka dela, čigar večji je ostal pod turškim nasilstvom, manjšina pa je bila zjedinjena s Črnogoro. Razočarani Vasojeviči bili so zopet izročeni grozovitim Albancem, katerih noče in tudi ne more sultan ukrotiti. V svoji nesreči tožili so neznosno svoje gorje črnogorsku knezu in ga prosili pomoči in osvoboditve. Knez vedoč, da ščuva Albance druga država, je tolažil vedno Vasojeviče in jim skušal pri turški vladi izposlovati mir in varnost imetja. Ker vsa prizadevanja kneza Nikite niso imela nobenega vspeha, rasla je nezadovoljnost Vasojevičev od dne do dne in komaj so se Črnogorci vzdrževali, da se niso potegnili z orožjem v roki za svoje teptane brate.

Vsled vedno predrznejšega postopanja Albancev in Turkov nasproti Vasojevičem sklenili so ti z orožjem v roki stopiti v obrambo svojega imetja, svojega življenja in časti svojih žen in otrok, in 12. m. m. počil je v Berani prvi strel, ki je spravil kot blisk vse Vasojeviče pod orožje. Knez Nikita je z vso silo brzdal junaške svoje Črnogorce, ki bi bili najrajši planili po stoletnem vragu in osvobodili svoje brate iz krutega nasilstva. Vstane je sicer končan, toda vzroki niso odstranjeni in trajnega miru ne bo preje, dokler se stoletna krivica ne poravnava v zadovoljstvo Slovanov. To je bil pravi vzrok ustanka, čegar provzročiteljem se je smatralo črnogorskega kneza. Iščejo sovražnikov, kjer jih ni.

Celjske novice.

(Imenovanja.) Za poštna oficijala imenovana sta pri celjski pošti asistenta Jos. Hackl in Jos. Sivka.

(Nedeljski počitek) vpeljali so z dnem 1. julija t. l. pri c. kr. okr. glavarstvu v Celji. Navzoč bode v uradu ob nedeljah le po jeden uradnik za posebno nujne reči.

(K občnemu zborovanju) in tomboli, katero priredi „Katoliško podporno društvo“ v Celji, se vabijo narodnjaki v nedeljo, dne 17. julija t. l. ob polu 4. uri popoldne v prostorih „Narodnega doma“. Vzporod: 1. Nagovor predsednika. 2. Letno poročilo tajnika s posebnim pojasnilom o dohodkih in stroških lanske loterije. 3. Tombola z raznovrstnimi in obilnimi dobitki. (Tablica 10 kr.) Iz posebne prijaznosti sodeluje slavno „Celjsko pevsko društvo“. K najobilnejši udeležbi vabi najuljudneje odbor „Katol. podp. društva“.

(Celjski Faninger) zavozil je tudi pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah ob priliki birme. Piše nam namreč ondotni narodnjak, s kako tužnim obrazom je moral svoj tovor zopet naložiti, ker zavedni ondotni prebivalci se ne mislijo več tolažiti z geslom „Svoji k svojim“, nego ga hočejo v zanaprej povsod strogo izvajati. Vsa čast tako zavednemu ljudstvu!

(Celje pa — Laško.) Pretečeno nedeljo imela je slovenska šolska mladina na Laškem blagoslovljenje nove šolske zastave v zvezi z jubilejno proslavo cesarskega vladanja. Veselica vršila se je daleč iz trga na jako ganljiv način. Tudi spreved nazaj k šoli bil je lepo urejen in nad vse miren. Vendar je patroliralo po trgu več orožnikov, v kasarni imelo je še celo krdelo — od drugod sklicanih orožnikov „bereitschaft“. Prisoten je bil tudi celjski okrajni glavar. Ni li to poniževalno za dinastično dovzet slovenski narod, ako morajo nedolžni otroci slaviti svojega ljubljene cesarja — v senci bajonetov! — V ponedeljek napravile so tudi celjske mestne ljudske šole svojo slavnost. Z veseljem smo gledali tudi mi Slovenci na lepe vrste šolske mladine — da si je med njo le mala tretjina otrok nemških starišev, radovali smo se veselih obrazčkov, ker smo vedeli, da ima slavnost namen jubilejne proslave. Niti to nas ni vznemirilo, da se je ukazalo mladim grlom vpiti le „heil“ in zopet „heil“, kar se je iz stoterih ust ponovilo pred „Narodnim domom“ in po celem mestu. Res, da se nam je nehote zdelo, da velja „heil Kaiser“ — nemškemu cesarju, kojega himna se s to besedo pričinja, toda tolažili smo se, češ, tega otroci niso krivi, to je maslo nacionalnih učiteljev. Ker ni bilo, hvala Bogu, zraven ne orožnikov ne redarjev, tolmačimo si razložek med Laškim trgom in Celjem le tako, da pozna naša politična oblast ondotno trško barabstvo, pred katerim bi kazalo ščititi mladino, a Slovenci v Celji pa smo seveda drugačni ljudje, ki poznamo moralo in dostojnost.

(Pasji dnevi v Celji.) Najhujše zavre vsako leto v Celji, ko se bližajo zadnji dnevi šolskega

III.

„Prokleti sosed, kako ti me je zopet vjelil! Ravno sem mu stiral njegove svinje, ki so že zopet bile v našem krompirju tam za vrtom, pa neče ničesar vedeti o tem! Rekel mi je ta vragolin, da imam čas vračati njegove svinje. Le čak, ti mene čak, hočem ti jo i jaz zasoliti no vpetiti o prvi priliki!“ tako pripoveduje ves razjarjen mož svoji ženi o sosedu, ki so mu všle svinje iz ograje (dvorišča) na sosedovo njivo. Ta srd trpi navadno nekaj dnij, včas pa tudi cele tedne, — še ne pogledata se! Ženice se pa v tem času navadno sporazumevate ter zasmehujete „stara norca“. — Sosedoma je to nespornaj kmalu težko in neprijetno; kajti jeden potrebuje od drugega „kobilu“ če se mu je treba kam „potegniti“ (zapeljati), ta mu zopet posodi voli, da si izorje „sloge“ (njive) ali pa da zapelje gnoj v „ležu“ ali „trebiž“, kakor pač sosed sosedu vedno pomaga. Pa težka je sprava, kako začeti!?

Ravno se začne oblačiti. Skregana sosed sta vsak pred svojo hišo ter presojujeta vreme. Kako ju vendar mika govoriti po stari navadi! — Joža stopi na sredo dvorišča ter iztepa iz

svoje pipe stari pepel ter jo prične z nova basati, vtakne cevko med zakajene zobe, privzdigne desno nogo ter potegne žeplenko po hlačah. Spogledati se še prav ne upata iz oči v oči, le izpod klobukov se po strani pokukavata, dasi bi si bila uže rada zopet stara, dobra sosed — prijatelja. Kar začne sam s seboj govoriti oni s pipo v ustih, zroč proti oblačnemu nebu: „Hej, šment, menda bo itak še danes dež. Šembre, polej* ti mi bo krmo v Jovsi sfajhtalo“ . . . „U vrag,** moja v dulejem*** se je že skoraj včera j drobila . . . Bog pomagaj!“ — Tako govoriči „Jušca“ (Joža), drugi sosed, s prva samo k črnim oblakom, a še par besedij, pa se tudi njima zjasni ter se zopet pogovarjata zaupljivo kakor nekda, samo o prepiru ne črhmeta niti besedice; kajti sram je nekoliko obeh. — Koj po spravi sta tako „mehkega srca“, da bi drug drugemu vse dala, vse storila! — A njuni ženi pa stikate zopet glavici ter se rogate potihoma — starima norcema.

IV.

Vsako leto hodijo naši ljudje tudi na božja pota. Ako ni mogoče obiskati oddaljenih romar-

* zopet.

** Kapelčanje kolnejo kakor Hrvatje.

*** dolnjem.

skih cerkev, grejo vsaj k Sv. Roku v Brežice in na Sv. Goré pri Šentpetru ob Sotli. A večji „dirumdaj“ je, kedar se pripravljajo n. pr. na Bistro na Hrvatskem počastiti bistriško Mater božjo. To trpi včas tudi po ves teden in sicer v dobi, ko zorijo pri nas pozne češplje, ki jih imenujemo gotovo radi tega „bistrice“. Grejo pa stari in mladi, prvi več ali manj radi pravega notranjega nagiba, a ti — da govorimo odkritosrčno — večinoma same lenobe, da „bandajo“ in postopajo po več dnij brez dela. O koliko prepira je radi tega večkrat v hiši, ako se pričnejo pogovarjati in pogajati, kdo bo vse šel itd. . . . Pridni hišni gospodar se zastonj jezi nad ženo, ki ga hoče zapustiti z nekaterimi otroci, koje tako nujno potrebuje za pašo i. dr. Naše matere imajo pa tudi dobro orožje, s katerim vedno zmagajo in zavežejo možu jeziček, — glavo imajo pa tudi na pravem koncu: „zagovorijo“ se namreč k dotični Materi božji, in vsa stvar je — liki pribita, pomagati se več ne dá!

Naj povem, cenjeni bralci, kako je to storila neka spoštovana mati in gospodinja v naši vasi. Utepla se ji je namreč misel v glavo, da mora iti zopet na Bistro, ker ni bila tam od

* polje tik ob Sotli.

obiska. Zapeljano in nahujskano nemško dijaštvo brati se tačas brezskrbno s slaboglasno nočno drubaljo, češ, kaj se nam pa more tudi zgoditi. Na višek prispelo je to drzno kruljenje letos. Liki lačne hijene vlači se dvomljiva svojat združena z nemškim dijaštvom po ulicah, dere se ter kruli izzivalne nacijske popevke ter draži mirno slovensko občinstvo. Enaka drubal samih nemških dijakov tulila je v ponedeljek ponoči po ulicah, spremlja je par devic na dom. Razbijali so po oknih, kjer so vedeli, da stanuje kakšen Slovenec ter sploh razgrajali na način — Beduinov. Vodja jim je bil nek Tekautz, a vdeležili so se tega ponočnega lova tudi drugi dijaki. Proti takim divjaškim pojavom, za katere noče vedeti ne ravnateljstvo, ne redarstvo, treba bo vspešne pomoči.

(Celjski „apostoli“ v Dobrni.) Dne 3. t. m. napravila je ondotna požarna bramba svoj „Kränzchen“, h kateremu je došlo tudi nekaj celjskih bratcev in dirigent pevcev Stepischnegg, ki se je hudoval, da ima ondotna požarna bramba premalo nemških mož (saj jih niti v Celji nima, odkod naj dobi Dobrna Nemcev?) udarjal je s peto ob tla ter kričal: „Tukaj smo na nemških tleh, tukaj se moramo držati (menda tako kakor — klošč na tujem trupu) ter nikdar spustiti, naj pride, kar hoče. Poučil pa je celjskega petelina kopaljšni zdravnik dr. Kumpf prav stvarno, da tukaj nimajo Nemci kaj držati, — ker je vse slovensko. Nato je nastal prepir in že so se mislili „nemški bratci“ pošteno obkladati, kar se prijavi požar. Zgorela je namreč četrta ure od Dobrne hiša kočarja Felicijana. Ta glas ohladil je šele nemške „feuerberje“, da so se spomnili, da njihov poklic, ni tuliti s Stepischneggom, klestiti se in lasati.

Poštne zadeve.

Slovinci, na branik za svoj jezik in narodnost!

Vsem občinskim uradom in drugim korporacijam se naznanja, da zbira uredništvo „Domovine“ prošnje na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo za slovenske poštne pečate, slovenske poštne vrednotnice, tiskovine itd. Jednake prošnje se naj torej dpošiljajo uredništvu „Domovine“, katero jih izroči najdelavnejšemu in najbolj vplivnemu državnemu poslancu, da se predložijo ministerstvu na Dunaju. Iščite in najšli boste, trkajte in odprli vam bodo, prosite in se vam bode dalo!

Petrovče. „Bog daj pametnim srečo, boben otrokom! Lepa Savinjska dolina je radi svoje narodne zavednosti na glasu, toda ta sloveča narodnost ni povsem uzorna. Ko so pred več leti delili po Slovenskem pošte, bili so še Petrovčani glede svoje narodne zavednosti v povojih in dobili so na pošto nemški boben, hočem reči nemški pečat z napisom: „Maria Pletrovitsch“, nemške napise itd. Od tistega časa sem pa se je pri nas na Slovenskem začela slovenska zavednost prebujati iz tiste navadne zaspanosti in dobili smo dokaj pošt z dvojezičnimi pečati,

tistega časa, ko se je bila zagovorila pred 17 leti, noseča pod srcem drugega še živega ljubljene, pridnega sinka — da bi bil srečen, torej hoče iti zdaj na božjo pot ž njim v zahvalo. — Težko je bilo zopet povedati to njenemu strogemu možu, — a brihtna glavica si vedno pomaga!

Bilo je nekako spomladi, ko „nasajajo“ pri nas kurja in druga jajca. Ta naša mamica nasajala jih je vsako leto prav veliko ker je zlasti s perutnino in svinjami rada gospodarila in barantala. Torej zagovori se kar: „Da bi Bog dal i Majka božja bistriška, da bi se mi izvalilo iz teh jajec prav veliko lepih piščanec, rac in gosek! Storim obljubo, da pojdem potem na Bistro itd.“ Ker se je vse dobro obneslo, moral je mož — hočeš nočeš — reči: da!

Kaj dobrega „romarji iz navade“ ravno nimajo. Običajno od doma do romarske cerkve ne jedó ničesar ter pijejo le vodo, dasi hodijo po 10 do 12 in še več ur ter nosijo veliko prtljago v najhujši vročini. Ako nimajo ravno kaj boljšega, dober je tudi poln cekar prge* in bistrice,

* Prgo pečejo kakor kolač v velikih skledah. Testo napravijo iz koruzne moke in mleka, a mehko je tako, da se da tako rekoč preliti iz posode v posodo. Sira ne devajo vanj. Imajo pa „kvasno“ in „sladko“ prgo.

toda v Petrovčah še nemajo slovenskega poštne pečata, niti slovenskih napisov. Saj so vendar takratni otroci že dorasli v pametne možake, proč torej s tistim bobnom! Občino Petrovče in vse v to poštno področje deloma spadajoče občine pozivamo, doposliti uredništvu „Domovine“ prošnjo na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo za slov poštni pečat, slovenske napise, tiskovine itd. Sedanji občinski odbor naj zbrise madež prejšnjega nemškutarstva! Občina Petrovče je štela 1870 leta 2132 prebivalcev. Konečno še omenimo pregovor: „Stoječ mlin in molčeč jezik ne koristita nič!“

Št. Jurij na Taboru. „Krivica se za mizo smeje, pravica pa za vrati joče!“ Slavni občinski urad v Št. Juriju ob Taboru, očali na oči! Glej, na mizi tvojega poštne urada se smeje krivica, tam namreč ni slovenskega poštne pečata, imajo samo nemškega: „St. Georgen am Tabor“. To je toliko kakor: „Slovenec plačaj pa molči, tvoj goldinar nima nič krajcarjev!“ Ko je onde pred več leti poštna oblast dala Št. Jurčanom pošto, se občina ni pobrigala niti za slovenske napise, niti za slovenski poštni pečat itd., no, v Gradcu še nam slovenščine niso vsiljevali, onde si mislijo nekako tako, kakor pravi naš slovenski pregovor: „Kruh mu dam, pameti pa ne morem!“ Št. Jurčani na Taboru, pokažite sedaj, da imate sami dovolj pameti in narodne zavesti! Pošljite uredništvu „Domovine“ prošnjo za slovenski poštni pečat, slovenske napise itd., katero jo izroči jednemu državnemu poslancu, da jo izroči trgovskemu ministerstvu. Občina Sv. Jurij na Taboru je štela 1890. leta 1956 prebivalcev. Na dan!

„Frasslau!“ Neverjetno, a vendar res! Na pismu, katerega sem dobil iz Braslovč, iz narodnih, slovenskih Braslovč, se nahaja poštni odisek: „Frasslau“. Grozna beseda! „Frass“ pomeni požrešnost, „lau“ pa mlačno. Res! Tam je Nemec slovenskemu jeziku vso pravico mlačno požrl in torej ni mogel najti pomenljivejšega izraza, nego je Frasslau! Za Braslovčane imamo posebno primeren pregovor, namreč: „Ko bi ne bil zajec nazaj zijal, ne bi ga pes pobral!“ A ker ste se svoječasnó v svojej narodnej mlačnosti ozirali za preganjalcem, psom, vam je pobral vso čast in veljavo slovenskega jezika! Ko bi bili takrat vroči, bi bil pes pustil vroči grizljaj pri miru in imeli bi na svojej pošti tudi slovenske napise, slovenski poštni pečat itd. „Kdor se preveč poniža, tega pohodijo!“ Ta naš pregovor poziva občino Braslovče, položiti potom uredništvu „Domovine“ na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo prošnjo za slovenski poštni pečat, slovenske poštne vrednotnice, tiskovine itd., da se popravi, kar je mlačnost prejšnjih let v Braslovčih zagrešila. Iz spakodranh Frasslau se naj prelevijo lepe Braslovče in mlačni Frasslauerji naj postanejo dobri in vneti Braslovčani! Občina Braslovče je leta 1890 štela 2663 prebivalcev. Bog vas živi!

ki si ga optajo, čevlje na ramo, marelo pod pazduhe ter hajdi po vročem pesku proti Sotli. Tem več si navadno privoščijo za uže prazne želodčke, vračajoči se na svoj dom. Običajno si naroči večja družba za vrnitev svoj voz, ki ga določijo ter si ga naročijo uže dobrega polleta pred odhodom. Po več tednov pozneje govorijo doma pri jedi, po poljih in drugod večinoma le o tem, kar so videli in slišali na romarski poti, kako se jim je godilo pri spovedi itd., ter pojejo zlasti ženske kaj rade nove romarske, večinoma Marijine in druge nabožne, cerkvene pesmi, ki so si jih zapomnile pevke od tujcev prav ali neprav, ker si jih harmonizujejo potem po svoje — — — domačega cerkvenega patrona, pri nas Mater božjo jezersko, okinčajo z novimi umetnimi cveticami, ki so jih kupili skupno na božji poti, da s tem pokažejo, da tudi nje ne pozabijo ter jo čislajo še čisto posebno. Stare „tetje“ in matere ponašajo se celo z božjimi poti, ki so jih uže napravile v svojem življenji, kar je mladini v spodbujajo in posnemanje.

(Konec prihodnjic.)

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške premembe.) Za župnika pri Sv. Križu pri Mariboru imenovan je ondotni provizor č. g. Franc Kocbek. Zlato sv. mašo obhajal je v Gradcu č. g. Franc Naprudnik. — Župnikom v Mozirji imenovan je č. g. Anton Rodošek, dosedaj župnik pri Sv. Martinu pri Gornjemgradu. — Umrli je v Žalcu dne 12. t. m. č. g. Valentin Par, vpokojeni župnik v Gotovljah. N. v m. p.!

(Učiteljske premembe.) Gg. učitelja Vinko Škof iz Hrastnika in Ivan Polak iz Dola pri Hrastniku gresta k železnici, ker se jima baje pri učiteljstvu v gmotnem oziru „predobro“ godi.

(Promocija.) Naš rojak g. Ivan Žmave iz breškega okraja, bil je v ponedeljek dne 11. t. m. na praški univerzi promoviran doktorjem modroslovja.

(Deljenje sv. birme in kanonična vizitacija) vrši se ta teden v ljutomerski dekaniji, in sicer dne 10. julija pri Sv. Petru pri Radgoni, dne 11. v Kapeli, dne 12. v Veržeju, dne 13. v Ljutomeru, dne 14. pri Sv. Križu, dne 16. pri Mal. Nedelji in dne 17. v Št. Jurju ob Ščavnici.

(Konjerejci pozor!) Opozarja se vse pridne konjerejce iz okrajev: Celje, Vransko, Gornjigrad, Konjice, Slov. Gradec, Šoštanj, Šmarje, Rogatec, Sevnica in Kozje, da bode letos dne 6. avgusta v lepem narodnem trgu v Žalcu premiranje kobil in žrebic za vse navedene okraje. Ker je premiranje v proslavo vladarskega jubileja, bo isto tudi mnogo sijajnejše nego druga leta, ter se bo tudi več premij razdelilo. Društvo za povzdigo konjereje na Spodnjem Štajarskem, ki to premiranje napravi, želi, naj se prignanim kobilam in žrebicam med grivo vplete cesarske trake (črno-rumene).

(Iz Gotovelj.) XXI. obč. zbor društva „Kmetovalec“ vršil se je pri jako ugodnem vremenu dne 3. julija t. l. Pri zborovanju je govoril gosp. Fr. Praprotnik, nadučitelj iz Mozirja, o ravnanju in nasajanju vinogradov z ameriško trto. Ljudstvo je pazljivo govoru sledilo in si gotovo mnogo koristnega zapomnilo. Gospodu govorniku izrekamo tem potom za njegov trud, ker nam je tako radevolje ustregel, srčno — hvala! — Opominimo ob tej priliki tudi z njegovim dovoljenjem, da je z veseljem pripravljen govoriti, kjer koli ga hočejo prositi; za svoj trud nič ne zahteva, k večjemu če se mu vozi troški povrnejo ali pa kar voz po njega pošlje. — Sklenilo se je pri tem zboru tudi glede sklepa pri lanskemu občnemu zboru prirediti letos kot jubilejno leto s porazumljenjem „Kmetijske zadruga v Žalci“ in „Cesarjevič Rudolfovega sad. društva“ sadno razstavo v celjskem „Narodnem domu“; za kar nam je slavna posojilnica v Celji že prostore obljubila in je slavni okrajni odbor v ta namen dovolil kredit 500 gld. Ob enem združeno z razstavo skliče se pa tudi shod vseh spodnje-štajarskih sadjarjev. Društvo „Kmetovalec“ deluje vedno vstrajno v korist društvenikom, v slavo sebi in čast domovini.

(Klub savinjskih kolesarjev) priredi v nedeljo, dne 17. julija t. l. kolesarski sestanek v Šoštanju ob priliki osnovanja „Šaleškega Sokola“. Odhod iz Žalca ob 1. uri popoldne. Na svidenje! Zdravo!

(Iz Polzele) dobili smo dopis, da so ondotni narodnjaki že davno vložili prošnjo za slovensko-nemški poštni pečat. Tudi bi se delala ondotni pošti krivica, če se ne prizna, da je g. poštar vrl narodnjak, ki ima tudi za poštno odpraviteljico odločno Slovenko. Tudi vse tiskovine se dobivajo dvojezične. Jako nas veseli, da lahko tako častno govorimo o Polzeli in njeni pošti, le ta nesrečni „Heilenstein“ nam je obudil svojedobno pravično jezo.

(Slovensko pevsko društvo „Vranska Vila“) dobile je uradno dovoljenje nositi pri svojih nastopih društveni znak, t. j. čezprsní narodni trak z zlatim napisom „Vranska Vila“. Dovolila se je ob jednom društvena zastava. Ta pevska slavnost vršila se bode, kakor hitro bode zastava zgotovljena, in upati je, da bode pri blagoslovljenju prve pevske zastave na Spodnjem Štajarskem zastopana ne le cela Savinjska dolina, temveč cela domovina in posebno še bratska pevska društva.

(V Šoštanji) ustanovijo društvo „Šaleškega Sokola“, in vabijo v svoj bratovski krog vse tiste, ki se zanimajo za vzvišeno misel sokolsko. — Ustanovimo to društvo za naš trg in Šaleško dolino s tem trdnim prepričanjem, da je v sedanjih razmerah jako potrebno; ustanovimo to društvo ne zaradi noše ali zaradi suknje, ampak gremo na to delo s tisto ljubeznijo, katero zasluži dobra reč. Ne samo telesna krepost in čilost, ampak tudi dušna, нравna moč in nevpogljivost so našim geslom; v svojih vrstah hočemo odgojevati može, narodnjake, značaje! Na podlagi sokolske kreposti in odločne narodne zavesti naj cvete naše društvo! Vi pa vsi, ki z nami enako čutite, pridite in bodite pozdravljeni z bratovskim sokolskim „Na zdar!“

(Veselica v Hudi luknji.) Opozarjamo slav. občinstvo na današnji razglas v našem listu gledé narodnih vesellic v Hudi luknji dne 31. julija in 18. avgusta t. l. Lastnik jame želi še posebno, da se prijavi kateri tamburaški zbor k prvi veselici, kojega se bo v zadovoljstvo odškodovalo. Tudi stranska pevška društva naj bi svojo vdeležitev prijavila.

(„Svoji k svojim“) to geslo slavnega Palackyja se še vedno in povsod uvaža v premali meri. — Opozorili smo svojedobno na oholega, edino nemškega knezoškof, oskrbnika v Gornjemgradu in izrekli željo, da bi ga novi vladika ljubljanski z narodnim, pošteno slovenskim možem zamenjal, ker to mesto gre vendar narodnjaku in ne nemškemu kričaču. A oskrbnik je ostal, dobil celo večjo plačo in naslov „Boršt-majster“ (hudobni jeziki rekajo: Buršt-majster). Saj pa tudi kaže, kako mu je greben vzrasel, odkar je bil v Ljubljani. — Oj ubogi kmet v gornjegrajskem okraju, sedaj boš pa že še požiral grenke, robate in surove od novega „Buršt-majstra“, tebi predobro znanega „Vogta“!

(Pri gornjegrajski davkariji) je nek gospod, nad katerim se nam hudo pritožujejo narodnjaki. Gospod K. ima baje toliko vpliva, da se je pridobninski davek poedinil kar na njegovo izpovedbo določil. K čemu je bilo tedaj treba ljudstvo iz oddaljenih krajev klicati k napovedbi v Gornjigradu, ako je dotični gospod tako dobro poučen. Pri tem pa ni neki postopal posebno tankovestno, nego je izjavil o nekem flosarčku, ki se s tem poslom le malo peča, da je lesni trgovec z mastnimi dohodki ter se mu je po tem tudi določil pridobninski davek. Omenjeni gospod pa je moral vedeti, da je pretiral svojo izjavo, ker je storil to baje iz maščevanja za osebno mržnjo do dotičnega posestnika, kar seveda, — da mirno govorimo — ni možato.

(Medved v Solčavskih planinah.) Okolo Logarjeve doline klata se star kosmatinec, ki je nedavno zadavil vola na paši ter ga jeden del požrl. Napravili so lov nanj, a ko so bili lovci pri južini, pride si medved po ostali del svojega ropa. Streljali so pač po njem, a bil jim je preveč oddaljen ter jo je potegnil v Robanov kot, kjer je že neki tudi jednega junca povečerjal. Neka planinska pastirica se je kosmatinca tako prestrašila, da je obolela.

(Zlata maša v Dobrni.) Kakor smo že omenjali, obhajal je pretečeno nedeljo ondotni župnik častni dekan, knezoškofijski svetovalec in častni kanonik, vč. g. Karol Gajšek, petdesetletnico mašnikovanja. Slavnost bila je ginljiva, dokaz, kako priljubljen je zlatomašnik pri svojih vernikih, tovariših in pri svojem nadpastirju, kajti sam knezoškof poslal mu je jako laskavo pismo. Slavljencec rodil se je v Vojniku l. 1824., bil v mašnika posvečen l. 1848., služboval je na raznih krajih kot kaplan, dokler ni prišel l. 1861. za provizorja k Sv. Florjanu na Boču, kjer je postal tudi župnik ter služboval kot tak do leta 1869. Kaj rado se ga ondotno ljudstvo še sedaj spominja kot ljubeznjivega in usmiljenega gospoda. Od l. 1869., pa je ostal v Dobrni do danes, dasi so mu ponujali že boljše župnije, ne more se ločiti od svojega rojstnega kraja. Bog mu daj še mnogo let!

(Šolska veselica v Laškem trgu) zbrala je obilico gospode, pa tudi prostega ljudstva, da proslavi z otroci slovenske šole tega okraja 50letnico Nj. Veličanstva in pa blagoslovljenje šolske zastave. V jutro bila je sveta maša in blagoslovljenje zastave ter zabijanje žeblov.

Opoludne slavnostni banket „pri Flosarju“ in popoludne veselica pri Sv. Krištofu nad Laškem. Tu se je šolska mladina veselila res po otročje. Pri banketu napivale so se razne napitnice, med katerimi je posebno omeniti one gosp. vikarja Skuherskega na presv. cesarja in ono g. Konrad Elsbacher-ja na kumico blag. gospo A. Majdičevo in g. Peter Majdiča. G. Drag. Hribar pa je napil slav. odboru in pojašnjeval razmere pred 25 leti, ko se je praznovala 25letnica Nj. Veličanstva na Laškem. Pri veselici pri Sv. Krištofu naznanil je g. vodja-učitelj, da je blag. gosp. kumica kupila in podarila zastavo šolski mladini, kar je vzbudilo nepopisno veselje med odraslimi in otroci. V imenu kumice zahvaljeval se je g. D. Hribar, ki je v vznešenih in k srcu segajočih besedah razložil pomen šolske zastave in navduševal deco k temu, kako mora biti pod to zastavo, da se skaže vredno in hvaležno za trud gg. učiteljev, čč. duhovščini, starišem in dobrotnikom in da postane kdaj ponos mile slovenske domovine in širne Avstrije!

(Načelniku železniške postaje v Laškem trgu) svetujemo, da se priuči skoraj toliko službene taktike, da se ne bo drznil nikoli več kričati nad slovenskim občinstvom: „Wie die Wilden, recht wie die Wilden!“ ako zapojejo slovenski gostje kakšno slovensko pesem, ali se odzovejo nemškim zmerjajočim barabam z „živio“! Mi divjaki smo pa vendar boljši ljudje, nego tisto vaše občinstvo z — vami vred.

(Kresovi v čast sv. Cirila in Metoda.) Po vseh hribih laškega okraja so goreli v predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda kresovi. V laškem trgu so švigale v zrak rakete. Pri Sv. Miklavžu so streljali z možnarji, isto tako so v Št. Lenartu pri zavednem posestniku Laporniku odmevali strelji z možnarjev, učenci ondotne šole so nanosili velik kup suhljadi, ki je zvečer plapolala v visoko švigajočem plamenu. Res posnemanja vredno!

(Pri streljanju s topiči) ob priliki birmovanja pri Št. Rupertu nad Laškem odneslo je posestniku Janezu Vrečarju desno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico v Celje.

(Strele je ubila) dne 27. m. m. pred Lapornikovo gostilno posestnika Martina Vrečko iz Peneč v jurklosterski občini.

(Planina) je žalibože menda res jeden najbolj zaspanih krajev. Povsod so praznovali god naših slovanskih apostolov na bolj ali manj sijajen način, vsaj svoj kres je zmogla pač vsaka občina na Slovenskem; to pa, kar so zmogli v vsakem zadnjem gorskem kotičku, tega ne morejo vsi Planinčanje, kajti poroča se nam, da ni bilo v celi planinski občini niti jednega kresa, da, ljudstvo po večini niti o tem ničesar ne ve! To pa je vendar malo preveč, ako bi tudi sodba poročevalčeva bila malo preostra. Ako bodete merili svoje narodne dolžnosti po svojem županu, ako vam je ljubši „ciganski koncert“ pri s hrastovjem okrašeni „Weintraube“, nego cena proslava narodnega praznika, potem se pač ni čuditi, da se ne da v domačiti smisel za „Svoj k svojim“.

(Shod volilcev) sklical je državni poslanec g. dr. L. Gregorec za nedeljo dne 17. t. m. v Šmarje v gostilno g. Jagodiča ob 3. uri popoludne. Isti g. poslanec skliče še letos tudi shode v šentlenarskem, ormoškem in ptujskem okraju.

(Slatinski nemškutarji) jezili so se baje hudo nad stoterimi kresi, ki so goreli, v slatinskem in šmarskem okraju; kopališčnim gostom, ki so tukaj iz vseh narodnostij, bi radi prikrižali slovenski značaj tega prekrasnega kraja, toda slavnosti, ki so bile v predvečer našega narodnega praznika, pa vendar preglasno govore: „Na svoji zemlji mi smo gospodarji, a tujec bodi gost nam, ne gospod!“

(V Zdolah pri Brežicah) je nek nemškutarski kramarček, ki je prikrevsal le sem pred sedmimi leti, a sedaj se mu je želodec že toli raztegnil, da voha celo za županskim stolom. Že pri zadnjih občinskih volitvah je baje hudo agitoval za se, a sedaj, dasi je še do volitve pol leta, deluje že na vse pretege, da preslepi poedine volilce. Volilci pazite se sramote, da bi vas kedaj vladal tujec, ki je nasprotnik naše narodnosti.

(Iz Bizeljskega) poroča se nam žalostna vest, da je tam po — triletni sušici —

Raiffeisenova posojilnica preminula. Universalna dediča, štajarski deželni odbor in nadučitelj Skubic želita prodati po prav nizki ceni celi inventar obstoječ iz prazne, železne blagajne.

(O Ciril-Metodovih kresovih) in lepem praznovanju tega prvega slovanskega praznika dohajajo nam še vedno jako vesela poročila iz vseh zavednih krajev slovanskih dežel. Posebno veličastno praznovali so Ciril-Metodov god Slovenci brežke okolice, med temi pa še osobito Kapelčani. Ormoški okraj pa je bil v predvečer takorekoč ves razsvetljen, posebno čarobno kazali so se Hardek, Središče in Jeruzalem, pa tudi Hum, Runeč, Sv. Bolfenk, Cvetkovci, Šalovci itd. Na Hardeku oddali so 100 strelav iz možnarjev za ohranjene sv. vere in slovenske narodnosti. Živelci verni in zavedni slovenski rojaki.

(Št. Peter pod Sv. gorami) dne 12. julija 1898. V nedeljo dne 10. julija priredilo je „Katoliško politično društvo za kozjanski okraj“ v naši vasi shod, ki je bil jako dobro obiskan. Na tem shodu poročal je državni poslanec g. vitez Berks o svojih uspehih in — neuspehih v državnem zboru. Priznati moramo, da nam je poročilo gledé vsebine ugajalo popolnoma, nikakor pa ne gledé jezika. Gospod kapelan iz Podsrede razlagal je potem v daljšem govoru nakane in težnje socijalnih demokratov; opazovati je bilo med tem govorom, da naše ljudstvo hvala Bogu prav nič ne razume o tej bolezni današnje človeške družbe, in marsikateri kmet zmajal je z glavo, češ: to so pa res čudni ljudje, ovi „špeš-pécialdekrobati“. Zadnjo točko dnevnega reda: „Kaj hočemo mi?“ razpravljaj je prav zanimivo kapelan iz Kozjega gospod Muršec. V enoglasno sprejeti resoluciji, sestavljeni po gospodu M. Tomažiču, župniku v Pilštajnu in društvenem predsedniku, pozival se je konečno državni poslanec g. vitez Berks, zastaviti vse svoje moči v to, da ustanovi država v Ljubljani slovensko univerzitetu in nadsodišče za slovenske pokrajine. Tako je prav! na vsakem shodu, iz vsacega v slovanskih rokah nahajajočega se zastopa, od vsacega društva staviti bi se moral neprestano zahtevek do vlade za slovensko univerzitetu in za nadsodišče v Ljubljani.

(„Slovensko pevsko društvo v Ptuj“) prosi dotična društva in posameznike, ki še niso dobili za dne 14. avgusta 1898 v Celji vršči se veliki koncert določene skladbe in se koncerta nameravajo udeležiti, da blagovolijo po dopisnici naznaniti, koliko komadov potrebujejo. Odbor.

(Ormoško politično društvo „Sloga“) priredi dne 17. t. m. volilni shod pri Sv. Tomažu, na katerem bodeta tudi govorila drž. in dež. poslanec č. g. Jos. Žičkar in dež. poslanec gosp. dr. Fr. Rosina.

(Ne hvali dneva pred večerom!) O slovenski zmagi v ormoško okr. bolniško blagajno poročali smo zadnjič. Naše veselje pa je znalo okrajno glavarstvo na klic par ondotnih nemškutarjev — popariti; isto sistiralo je volitve. Ormoški nemškutarji tedaj ne morejo propasti, ko bi tako tudi sami hoteli, kajti nad njimi čuva pazno — „očetovo oko“!

(Novo župnijsko cerkev) zidali bodo pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Nabranih imajo do sedaj 12.466 gld. 83 kr.

(Na mariborskem gimnaziju) delalo je zrelostni izpit 23 abiturijentov, med temi je bilo 19 Slovencev in 4 Nemci. Prestalo je izpit 16, in sicer 4 z odliko, 12 s povoljnim vspehom, 5 jih sme istega ponavljati čez dva meseca, 2 pa sta propadla na celo leto.

(Ponesrečil je) dne 2. t. m. nadomestni rezervist Karol Vodoscheg pri orožnih vajah v bližini M. D. na Brezju pri Mariboru. Med odmorom naslonil se je na svojo puško, ki je bila nabita s takozvano „slepo patrono“. Po naključju sproži se puška ter mu gre ves strel pod pazduho do pljuč. Vsled okrvavelosti umrl je kmalu.

(V Marijno Celje) vozil bode posebni vlak dne 10. avgusta t. l. zgodaj zjutraj. Vozna cena je letos še nižja nego lani (do Aulsewiesen in nazaj, od Celja 5 gld. 39 kr., od Poljčan 4 gld. 96 kr., od Spielfelda 3 gld. 82 kr.) Vdeleženci se naj oglasijo vsaj do 2. avgusta. Natančnejša pojasnila razvidna so po lepakih. Vozni listki se dobivajo pri tarnih uradih ali pa po pošti po č. g. Antonu Šebat, kaplanu v Poljčanah.

Druge slovenske novice.

(Ljubljanske novice.) Pokojni graščak g. J. Kosler, je kakor se pripoveduje, zapustil mej drugim tudi kodiciil, ozir. 6000 gld. za zgradbo podružniške cerkve na Karolinski zemlji (Barji). — Pretekli petek nadzoroval je tukajšnje vojaštvo nadvojvoda Leopold. — Justično ministerstvo je naznanilo, da se prične zgradba nove justične palače vendar še letošnje leto graditi. Stala bode okoli 300.000 gld. V kratkem začno graditi vojaško bolnico in „Gasilski dom“, istotako zavod za gluhoneme. Ljubljansko mesto dobi v teku prihodnjih let svojo kanalizacijo, za katero bo izvršil glavni načrt prof. Iv. Hrasky v Pragi. S prvim dnem julija t. l. je krošnjarjenje po ljubljanskem mestu vsled novega zakona za Ljubljano prenehalo. Zgradba deželnega dvorca se še ni pričela, dasi je od potresa minila skoro že tretja stavbena doba. Zbok tega se bode tudi letošnje zasedanje deželnega zbora moralo vršiti v najetih prostorih. In vendar, koliko potrebnih poslopij se v Ljubljani še ne gradi baš od dežele! Nasproti temu pa traja pomanjkanje srednjih stanovanj in draginja istih še vedno v neznosni meri in vse se vpraša, kako dolgo bo to trajalo. V prihodnjem zasedanju pride na vrsto menda tudi že toliko potrebna ureditev križevih razmer na ljubljanski realki, kjer se dijaki dresirajo po dr. Binderjevem — „učnem programu“. Pa pri nas se v marsičem rado naglo zaupije, potem pa nakrat zopet obmolči. Sploh je zadnji čas, da se prične z nemškutarstvom na Kranjskem vsled vsestranskega izzivanja prav čutno pometati!

(Cesarjeva petdesetletnica.) Več občinskih odborov na Kranjskem je določilo programe za jubilejsko slavnost meseca decembra t. l. po kateri se bo vršila ista v raznih krajih domovine.

(Nemški uradni pečati) pri nekaterih občinskih uradih na Kranjskem še vedno igrajo imenitno ulogo pri uradovanju. Nekdo jih na Kranjskem nabira za nemškutarsko zbirko „Ueberreste der deutschen Cultur in verschiedenen Gemeindestuben von Krain“ in jih bo tekom letošnjega poletja obelodanil. — Jih bo precejšnje število! Škandal!

(Ljubljanski co. Jezuviti) prično graditi svojo nameravano cerkev sv. Jožefa prihodnje leto, ko bode nabranih dovelj prispevkov.

(Osušenje Barja in pogozdovanje Krasa) je na Kranjskem za reguliranjem vodâ in strug jedna važnih zadev. Vlada je sedaj pripomogla, da se ta dela naglo izvršujejo. S tem je Kranjski deželi mnogo koristnega učinjeno.

(„Naša straža.“) V Ljubljani ustanovljajoče se novo društvo obeta postati močan jez proti divjajočemu germanstvu in pangermanstvu na Kranjskem, Štajarskem in Koroškem, potem pa proti italijanstvu v Primorju. Bog daj obilo uspeha — neutrudljivih delavcev.

(Za slov. vseučilišče v Ljubljani) ustanovil je svoječasno kranjski deželni zbor dve ustanovi za slovenske modroslovce, ki se hočejo izobraziti in zavezati nekaj let delovati na boškim vseučilišču. Prva, kojima je sedaj deželni odbor ti ustanovi podelil sta gg. dr. Žolgar — štajarski rojak, službujoč sedaj pri naučnem ministerstvu — in dr. Regen, Gorenjec, službujoč na Dunaji.

(Umrl je) v Ljubljani dne 5. t. m. dr. Edvard Weiser, okrožni zdravnik v Vel. Laščah ter bivši polkovni zdravnik. — Dne 11. t. m. pa je umrla soproga urednika Josip Nollija gospa Antonija Nollij roj. Vivoda v 47. letu doba svoje. N. p. v m.!

(Iz Radeč pri Zidanemmostu) se nam poroča o lepi proslavi našega slovanskega praznika, godu sv. Cirila in Metoda. Človek bi namreč mislil, da v pristno slovenskem kraju, kakor so Radeče, se pač ne bo našla duša, ki bi s srcem in dejanjem ne povspesovala tako lepo narodno in cerkveno slavnost. Temu ni tako. Tudi v Radečah se je razkrinkal nekdo, ki mu mrzi vsak slovenski pokret. Ta mož je odnotni notar Schönwetter. Ko so radeški narodnjaki prosili pri županstvu dovoljenja za pokažanje s topiči, bil je ta notar ravno namestnik odnotnega župana ter je kratko odbil prošnjo, češ, kresni dan je že minil, k čemu ga še sedaj kati in streljati. V Radečah pa se je vendarle

omenjeni večer žgalo krese, možnarji so pokali in slovenske pesmi učile so nemškega notarja, da še ni naš poveljnik; zavrtni narodnjaki pritožili so se bili namreč brzojavnim potom pri c. kr. okr. glavarstvu.

(Strelnica je udarila) dne 8. t. m. v kozolec graščakinje Roze Rozine v Kandiji pri Novem mestu; komaj so začeli gasiti, užgala je strelnica kozolec posestnika Žiberta v Žabjivasi. Seveda je na obeh krajih zgorelo vso žito in spravljeno seno.

(Umrla je) v Novem mestu trgovka gospa Herma Seidel, vzgledna in rodoljubna narodna žena.

(Na gimnaziju v Novem mestu) delalo je zrelostni izpit 20 osmošolcev. Dostalo ga je od teh 14, in sicer 2 z odliko, 12 s prvim redom, 5 jih dela poskušajo, jeden pa ponovi čez leto.

(Brata ustrelil) V Smolini vasi pri Novem mestu ustrelil je 8 letni deček igraje se s puško svojega 3letnega brata.

(Cesarski uradniki — pastirji „Südmarke.“) V Pontablju na Koroškem ustanovili so zgolj cesarski uradniki podružnico „Südmarke“. Lep del teh uradnikov je — Slovanov. Razven uradnikov ni namreč tam „omikanega“ ljudstva, kateremu bi se ljubilo razgrajati zoper Slované, ker pa mora imeti podružnica vsaj 50 rednih udov, pritiskali so na vsakega, celo župnika Globočnika bi bili radi pregovorili. Žalostna majka onim Česom in Slovencem, ki so jo potegnili v bojne vrste naših sovragov, ki so tudi njihovi sovražniki, da streljajo od tam na svoje rodne brate. Take izdajice so n. pr. poštni uradnik Čop s svojo soprogo vred (oba Kranjca), železniški uradnik Ungar s soprogo (oba iz Ljubljane), železniški uradnik Zbogar in več drugih. Pfu! izdajicam! Prežalostno za koroško nemštvo, da si mora svoje bojne vrste s slovanskimi ubežniki polniti. To vam je malo zanesljiva kakovost.

(Na gimnaziju v Trstu) bilo je v zaključenem letu vseh dijakov 408, med temi 134 Slovanov, 133 Nemcev in 131 Italijanov. Slovanov je v istini seveda več. V 8. razredu je med 35 dijakov 14 Slovencev in 2 Hrvata. Največ odličnjakov je vendar Slovencev, tako so v 4. in 3. b razredu sami Slovenci z odliko. Na tem gimnaziju dovršila je letos I. razred prva Slovenka — privatistinja gospica Milena Mandič, a to z odliko. Jasen dokaz, da ženstvu, osobito še pri Slovanih, ne manjka potrebne nadarjenosti in bistroumnja, ki je dela ravnopravnim z možem.

(Imenovanje.) Poštni oficijal v Trstu, Zmagoslav Cegnar imenovan je za višjega poštneega oficijala. Za poštne oficijale so imenovani asistentje: Anton Pezdich v Gorici, Gregor Verša, Josip Brankovič in Miha Kuščer v Trstu; za asistente so imenovani poštni praktikantje: Marko Dobnik za Trst in Jakob Božič za Št. Peter na Krasu. Za sodnega pristava je imenovan avskultant Karol Bizjak za Poreč.

(Na gimnaziji v Gorici) bilo je pretečeno šolsko leto 429 dijakov, od teh 214 Slovencev, 167 Italijanov, 44 Nemcev, 3 Hrvatje in 1 Anglež.

Druge avstrijske novice.

(Državni položaj.) Ko je vlada uvidela, da se z Nemci ne da stvarno in trezno govoriti, poklicala je na Dunaj nekaj zelo izkušenih mož, ki so pomagali izdelati grofu Thunu nov jezikovni zakon, ki naj bi stopil na mesto jezikovnih naredb. Pretečene dni povabil je tedaj grof Thun vse načelnike nemških strank državnega zbora, da jim predloži nov zakon v pregled in pretres. Toda le s težavo odločili so se k temu še najbolj trezni načelniki, pa le pod pogojem, da si ogledajo samo nov zakon, ne da bi stopili v kakšno obvezno pogajanje z vlado. V novem zakonu pa seveda niso našli zaželjene točke, ki bi proglašala Slované za brezpravne, manjvredne, ter zagotovila nemštvu obstoječo nadvlado. Vsled tega popustili so grofa Thuna z novim zakonom ter so odšli. Vendar pa misli baje vlada sklicati avgusta državni zbor ter mu predložiti nov jezikovni zakon, da tem potom konstatuje konečno nezmožnost parlamentarnega dela. Največjo skrb ima seveda vlada z ogrsko nagodbo. Ako ne bode Ogrska nikakor hotela da se ponovi nagodba na podlagi § 14, razpusti se v jeseni državni zbor ter se preustroji parlament po čisto

novem organizmu. Kakšen da bo ta, je še sedaj tajno. Boj ostane, a ker ni nade, da bi Nemci kedaj toliko popustili, da se isti ublaži, se bo pač še poostril, toda do katere meje?

(Jubilejna slavnost avstrijskih lovcev,) katero so priredili nedavno na Dunaju na zelo dragocen način, zapustila je baje 344.000 nepokritih stroškov.

(Obletnica — pretepa.) Kaj se je počenjalo lani v Hebu, je še gotovo vsakemu v spominu. Schönererjevi Nemci povabili so nekaj hudih bratov iz Pruske ter ž njih pomočjo napadli s kamenjem in palicami redarje, orožnike in vojaštvo. Zadnjo nedeljo bila je obletnica tega višeskega čina in Nemci so ga slavili z vso pije-teto. Prišli so vsi štirje nemški evangelisti: Wolf, Schönerer, Iro in Hofer ter so romali zvečer prek meje na Bavarsko pretakat solze nad nespokorljivim Jeruzalemom — Alldeutschland.

(Nov carinski tarif za Ogrsko) izdelal je že ogrski trgovinski minister ter ga predložil posebnemu odseku dne 14. t. m. v Budapešti. Dosedaj ima namreč Avstrija z Ogrsko vred jeden carinski tarif za celo monarhijo, ker pa Mažari gotovo pričakujejo, da ne bo mogoče Avstriji parlamentarnim putem obnoviti nagodbo ogrsko, vsled česar bo seveda vsa carinska skupnost razpadla ter si postavijo Mažari ob avstrijski meji carinske urade, kakor jih imajo sedaj n. pr. nasproti Srbiji, ustvarili so si že o pravem času samostojni carinski tarif. V tem tarifu so seveda zagotovljene ogrskemu poljedelstvu in obrtniki vsakojake koristi.

(Zarota proti cesarju.) V Budapešti zaprli so tri delavce imenom Muschik, Hartmann in Kovacs, ker so se izdali, da so nameravali atentat na našega cesarja ob priliki njegovega bivanja v ogrski prestolnici. Napravljen so že imeli pri „Margareta“ mostu spodkopan predor, kamor so hoteli položiti dinamit. Vodja pa je baje tej zaroti nek Istvan Barkony, ki jim je obljubil denarja. Preiskave se vršijo pri zaprtih vratih, a ogrska vlada trdi, da je bila stvar brez nevarnosti, izrodek kmetske domišljije, ki bi radi zasloveli.

Ogled po širnem svetu.

(Bolgarski knez Ferdinand) začel se je zadnji čas dobrikati na vseh dvorih, katerih se — boji. Nedavno nesel je v spremstvu dveh svojih ministrov romunskemu kralju Karolu hrabrostno svetinjo za junaštvo v vojski, kakoršno nosi njegov sin Boris že od rojstva sem.

(Zopet Zola.) Prizivno sodišče obsodilo je francoskega pisatelja Zola na denarno kazen 2000 frankov ter 14 dni zapore; vrh tega plačati mora trem tožnikom po 5000 frankov. V začetku bil je obsojen, kakor znano, v jednoletno ječo in večjo denarno kazen, pozneje zopet oproščen, a sedajna obsodba bo vendar enkrat pravomočna ter se poleže ves neznosni židovski prah.

(V Španiji) vre čedalje huje. Minister-ski predsednik Sagasta podal je odstavko celega ministerstva, ker ni bilo mogoče doseči sporazumljenja med ministri gledč miru ali nadaljnega vojevanja. Španija je po sedanjih nezgodah tako zmešana in brezvoljna kakor človek pri požaru. Evropske velevalsti posredovati morajo na lastno roko za mir. Španija prepustila bi pač Kubo, toda na vse prekmorske kolonije, kakor to zahteva Amerika, pa vendar ne more dovoliti, ker je s tem uničena vsa njena moč, ves ugled tudi v Evropi.

(Špansko-ameriška vojna.) Po polni zmagi Amerikanov nad španskim brodom admiral Cervere bilo je po vseh zakonih vojevanja pričakovati, da se Amerika z zmago tudi primerno okoristi. Toda vsega tega ni. Pač so zagrozili Amerikani, da začnejo takoj bombardirati Santiago, kakor se jim že drugi dan ne uda prostovoljno. Od tega minilo pa je že skoraj 14 dni, Španci izjavili so takoj in opetno, da se nikdar ne mislijo prostovoljno predati, a resnega bombardiranja še dosedaj ni. Vrhovno poveljstvo španske vojske prevzel je general Linares, ki deluje ter se pripravlja povsem samostojno, ker ima španska vlada preveč skrbi doma. Pričakuje se namreč vsak dan, da pripluje v Evropo nek oddelek ameriškega brodovja ter

naskoči špansko obrežje. Vsled tega poklicala je vlada Camara ž njegovim brodovjem domov, da varuje obrežje. V varstvo španskega obrežja pošlje baje tudi Italija nekaj svojih vojnih ladij.

Zapisnik

o sredni plenarni seji okrajnega zastopa celjskega, dne 4. julija 1898.

Vsled povabila z dne 4. junija 1898 št. 355, sklical je gosp. načelnik skupščino okrajnega zastopa na 4. dan julija 1898 ob 9. uri dopoldne v sejno dvorano posojilnice v Celji, s priobčenim dnevnim redom. Gosp. načelnik, dr. Jos. Sernec kot predsednik, konstatuje sklepčnost okrajnega zastopa ter otvori sejo ob 10. uri predpoludne.

Kot vladni zastopnik prišel je c. kr. okrajni glavar grof Attems, katerega g. načelnik zboru predstavi.

Zapisnikarjem te seje se izvoli g. Dragotin Hribar.

Zapisnik zadnje skupščine z dne 18. grudna 1898 št. 712, se odobri.

Predloži se letni račun za leto 1897, iz katerega je razvidno, da je imela okrajna blagajna v lanskem letu dohodkov 54 026 gld. 11 kr. in 49.154 gld. 73 kr. troškov, torej 4871 gld. 38 kr. presežka.

V imenu računskih pregledovalcev poroča g. Dragotin Hribar, da so se računi pregledali in se je našlo, da se vjemajo z glavno knjigo in s prilogami ter predlaga, da se račun za l. 1897 odobri, kateri predlog se ednoglasno vsprejme.

O prošnji požarne brambe v Celji za podporo vname se daljša razprava, katere se vdeležijo gg. dr. Dečko, Hribar, Roblek, kanonik dr. Gregorec in notar Baš ter se sprejme končno predlog g. poročevalca, da se dovoli požarnim društvom v Celji, v Žalcu in v Št. Jurju za leto 1898 vsakemu po 50 gld. podpore.

Prošnja občine Gotovlje za podporo pri popravilu občinskih cest se po razpravi, katere se udeležijo gg. dr. Dečko, Roblek, kanonik dr. Gregorec in notar Baš odkloni in se občini naroča da naj popravi občinske ceste ter naj izkaže dotične troške ter še le potem prosi pri okrajnem odboru za primeren prispevek.

Gospod predsednik izroči predsedništvo g. dr. Dečko tu ter poroča o dopisu kmetijske zadruge za Spod. Štajersko v Žalcu z dne 4. julija t. l., s katerim dopisom naznanja, da ta zadruga namerava prirediti letošnjo jesen razstavo najboljšega sadja v „Narodnem domu“ v Celji ter prosi za primerno svoto denarja iz okrajne blagajne.

Gosp. poročevalec predlaga, da se dovoli okr. odboru kredit do 200 gld. za tako razstavo. Po razpravi, pri kateri govorijo še gg. Hribar, plem. Berks, kanonik dr. Gregorec in dr. Hrašovec sprejme se predlog g. viteza plem. Berks-a, da se dovoli okrajnemu odboru kredit do 500 gld. za to razstavo.

Gosp. vitez plem. Berks poroča o zgradbi železnice Grobelno Šmarje-Rogatec in predlaga z ozirom na to, da je dež. odbor to zadevo čisto popustil, naj bi trije okraji t. j. celjski, šmarijski in rogaški vzeli celo stvar v roke ter poskusili izvršiti financiranje te železnice; v ta namen predlaga g. poročevalec, naj bi se okrajni odbor pooblastil, da se pridruži prošnji okrajnih odborov v Šmarji in v Rogatcu obrniti se na deželni odbor, naj bi isti odstopil akte in eventuelno da prepiše vse zaveze in odstopi pravice okrajnemu odboru.

O tem predlogu govorijo še gg. kanonik dr. Gregorec, dr. Dečko, dr. Filipič ter se sprejme predlog g. plem. Berks-a s pristavkom, da je okrajni odbor pooblaščen voliti potrebno število udov v dotičen odsek.

Gosp. dr. Dečko poroča o prošnji občine Št. Jurij, da se ji dovoli sprejem posojila do 3000 gld. za napravo vodovoda in predlaga, da se to posojilo odobri, kar obvelja.

Gosp. Jožef Lipuš vpraša, zakaj se še ni nastavil v Vojniku živinozdravnik, na kar mu g. dr. Dečko pojasni, da do sedaj ni bilo pravnih prošnikov za to mesto.

Gosp. Anton Dimec izreče željo, naj bi se tudi na šmartniški okr. cesti popravilo nekaj klancev, na kar se mu obljubi, da bode okr. odbor stvar pregledal ter jo stavil v proračun za prihodnje leto.

Na predlog g. Lipuša sklene se napraviti prošnja na dež. odbor, da se uvrsti okr. cesta II. razreda Višnjavas-Vitanje med okrajne ceste I. razreda.

Ker ni daljnih predlogov, zaključi g. predsednik sejo ob tričetrt na dvanajst ter se zahvali g. vladnemu zastopniku, kakor tudi vsem okrajnim zastopnikom za njih trud.

Dopisi.

Loka pri Zidanem mostu. Dne 29. junija t. l. je bil vesel in slavnosten dan za Loko. Med veselim zvonjenjem in gromnim pokanjem topičev vsprejeli smo ob pol 5. uri popoldne prevzvišenega knezoškofa Napotnika, ki je prišel k nam delit zakrament sv. birme. Prevzvišeni se je pripeljal iz sosednjega Razbora, povsod po potu srčno pozdravljan od vernih župljanov, milostivo odzdravljajoč in deleč svoj blagoslov. Pri vходу v našo vas pozdravili so ga župan, požarna bramba, ljudska šola — učenci in učiteljstvo, graščak Lomer in mnogo ljudstva. V imenu učencev pozdravila je Prevzvišenega in mu po dala šopek hčerka tukajšnjega trgovca g. Jakše. Po ljubeznjivem pozdravu in podelitvi blagoslova bil je vsprejem končan. Očividno so se potrudili vrli Ločani, da priredé željno pričakovanemu višjemu pastirju prísrčno ovacijo.

Vsa vas si je bila nadela znake veselja in bila podoba verne svečanosti. Občinstvo je privrelo od vseh strani v mnogobrojnih trumah in razvilo se je prav živo in veselo gibanje. Zvečer pa se je kar trlo ljudstva po ulicah in trgu. Okolu pol 10. ure obhodila je vrla požarna bramba, pomnožena po vaški mladeži, v lepem sprevedu z lampijoni in bakljami glavni del vasi in se konečno ustavila pred župniščem obstopivša zbor vrlih pevcev iz sosesčine in domače župnije. Pod vrlim vodstvom g. Štamcerja iz Ljubljane zapeli so krasna zbora „Jadransko morje“ in „Glas domovinski“.

Nato stopi Prevzvišeni v občo radost pevcev in mnogobrojnega občinstva, kojega se je kar trlo, v krog pevcev ter se jim vidno razveseljen zahvali za lepo podoknico z ljubeznjivim nagovorom, kojega sklep je bil: „Bog Vam plati ljubav, ki ste mi jo storili! Kadar pridete v Maribor, obiščite me, z veseljem vas bodem vsprejel“. Vsakega posameznega pevca si je dal predstaviti, se ljubo pogovoril z njim ter mu segel v roko. Trikratni burni „Živio“ spremil je odstopivšega. Za tem so pevci dodali še krasni zbor „Bodi zdrava domovina“ — pri kojem smo zopet občudovali krasna glasova gg. Medena in Puciharja — ter ob jednom precizno, res krasno petje celega zbora. Spreved se je potem zopet uredil in odšel domov. Mej petjem in še potem pa nas je očaroval prekrasni umetalni ogenj.

Reči smemo, da se je vse občinstvo navžilo krasnih učinkov. Vso hvalo moramo izrekati vrlim pevcem in ognjegascem in še posebej g. Petriču, ki se je mnogo potrudil za prireditev krasnega večera. Bodi njemu in vsem skupaj srčna hvala vseh Ločanov, da so nam pomogli na tako izrazit način pokazati naše veselje na prihodu prevzvišenega dušnega pastirja našega, ki si je pridobil s svojo ljubeznjivostjo srca vseh župljanov. Bog nam ga ohrani še mnoga, mnoga leta, nam v veselje in sv. veri v prospeh.

Še pa moram dostaviti, da se je tudi vse ljudstvo ves čas vedlo najdostojneje ter s tem dokazalo svoje verno mišljenje in svojo omiko. Čast mu!

Kajpak da smo se zbrali po oficijelnem delu večera okrog vrlih pevcev v gostilni gosp. Jakše in se naslajali ob njihovih krasnih glasovih, s kojimi so proizvajali še marsikatero pesemco. Bil je res krasen praznik, vesel in dostojen današnjega dne, deljenja sv. zakramenta.

Iz Šmarja. Prošnji okraj. odbora v Šmarji z dne 18. januarja t. l. ugodil je vis. c. kr. deželni odbor. Sklenjeno je torej, da bode v tekočem letu za šmarski okraj v trgu Šmarje razstava goveje živine. Take razstave namen je, kazati živinorejcem celoten pregled reje govedi ednega okraja oziroma, ker se bodo take razstave v določenih presledkih ponavljale, dati živinorejcem in splošnemu občinstvu priliko opazovati, v kolikor živinoreja ednega okraja na

preduje, — mogoče pa tudi dreveni ali še pa celo nazaduje.

Pri takih razstavah premirajo se razven plemenskih bikov tudi plemenske krave in telice, ter se bode pri razstavi v Šmarji, ki se bode vršila meseca septembra t. l. razdelilo 900 do 1000 kron državnih in deželnih premij ter do 500 kron pa takih od okraja Šmarje. Tudi vse občine šmarskega okraja so pozvane, da k tej, za šmarski okraj tako važnej stroki, darujejo izdatne doneske za obdarovanja zaslužnih živinorejcev svoje občine.

O dolžnostih posestnikov premiranih govedu poduči vsakogar načelnik živinorejskega okroga in sicer so za občine: trg Šmarje, okol. Šmarje in Sv. Vid, g. Franc Adrinek, župan v Šmarji; Ponikva, Sladka gora in Lemberg, g. Fr. Podgoršek, veleposestnik na Ponikvi ob. juž. žel.; Sv. Peter, Sv. Hema, Nezbiše, Roginska gorica in Zibika, g. Jože Kregar, župan pri Sv. Petru na Medvedovem selu; Sv. Štefan, Slivnica, Žusem, in Tinsko pa g. Fr. Pungaršek, posestnik pri Sv. Štefanu.

Živinorejci! pozivljamo vas torej, da se pripravljate že sedaj na to važno razstavo govedi t. j. da če imate lepih bikov, krav, ali telic, istih ne oddajte, marveč redite, ter s posebno pozornostjo in marljivostjo pripravljate za razstavo, da se bode smel naš okraj z celotnim vtisom svoje govedoreje ponašati.

Ne male vaše koristi bodo pa tudi razdeljene premije, katerih namen ni samo, pridnega živinorejca pred drugimi odlikovati, ampak tudi druge spodbujati, — da prve posnemajo.

Kateri dan v mesecu septembru t. l. da se bode ta razstava vršila, naznanilo se bode še posebej vsem občinam lastnega okraja, kakor tudi po časnikih pravočasno.

Okrajni odbor Šmarje, dne 9. julija 1898.

Franc Adrinek
načel. namestnik.

Narodno-gospodarske novice.

Posojilnice in uravnavna zemljiških knjig.

Spisal A. Gospodárski.

III.

Takoj po ustanovljenju dostikrat posojilnica ne more ugoditi vsem zahtevam ljudstva, ker ji navadno primanjkuje denarja. Kakor hitro je srečno preživela svojo detinsko dobo in že razpolaga z večjimi svotami, onda je nje poslovanje kaj živahno. Onda je v posojilnici vedno mnogo opravila s seštevanjem denarja, bodi si da stranke vplačujejo ali se jim izplačujejo hranilne vloge, vračajo ali se jim dajajo posojila, vplačujejo posojilne obresti itd. Pri vsem tem pa ostane še navadno v blagajni na tisoče gotovine, katera pa nikakor ne sme ležati mrtva, t. j., ne da bi nesla obresti. Denar, katerega sprejme posojilnica, mora ista zopet oddati naprej, da kroži med svet, kakor se i kri pretaka po žilah zdravega telesa.

Ko načelniki posojilnice v svojih rednih sejah ugodé prošnjam za posojila in dotične prošnjike vsprejmó ob ednem med zadružnike posojilnice, povabijo se na določen dan zadružniki in njihovi poroki, oziroma žene in dostoletni sinovi, namenjeni za nasledstvo, da podpisajo zadolžnico in druge listine ter se jim — zadružnikom — takoj izplača dovoljeno posojilo. Ta način posojevanja je za kmeta kaj pripraven, ker ga mnogo ne stane, navadno samo nizki menični kolek in nekoliko neznatnih pristojbin (upravnin), katere si zaračuna posojilnica za knjižico itd. Posojilnici pa tudi ne prouzroča bogve kakih sitnosti. Za to pa mora biti ona tolikanj bolj oprezna, da ve dobro, komu zaupa.

Skoro vse posojilnice določijo najvišjo svoto, do katere posojajo zadružnikom na poroštvo. V mnogih slučajih pa kmetu ne zadostuje toliko, kolikor bi mu posojilnica dovolila. S 150 gld., oziroma 200 gld., mu ni dosta pomagano, kajti kmet ima plačati neke dote, stare dolge itd. in teh se hoče iznebiti ter plačevati rajši posojilnici nizke obresti, kakor pa dajati mnogoterim njegovih upnikov ogromne obresti in vrhu vsega pa jim še po več dni v letu tlačaniti.

Potem takem recimo, da si želi kmet izposoditi pri posojilnici 400 gld. — No, take

svote se redkokedaj dajo na poroka, marveč se zahteva še večja varnost, t. j., da se posojilo vknjiži na njegovem zemljišču. To je tudi kmetu že znano, odnosno se mu v nasprotnem slučaju razloži popred, nego prosi za posojilo.

Ne preostaja torej drugega, kakor dovoliti tako visoko posojilo proti vknjižbi na vse dolžnikovo zemljišče.

Te vrste posojil so sicer mnogo dražja, kakor ove na poročstvo, ker je treba na zadolžnici dokaj višji kolek, potem koleke za sodno in notarsko poverjenje (legaliziranje) podpisov, dalje koleke na prošnji za vknjižbo in vknjižbeno pristojbino. Pa vendar so kmetu navzlic večjim stroškom včasih ljubša taka posojila, kakor ona, katera dobi proti garanciji svojega soseda. Saj mu ni treba vklanjanja se poroku in prositi ga. A tudi ne ve o tem, da se je zadolžil nihče, kakor on, kar mu končno tudi ugaja, ker dolg je le — dolg!

Kakor že omenjeno, dajejo skoro vse slovenske posojilnice in hranilnice hipotekarna posojila izključno le na prvo mesto. To se pravi, da na zemljišče, na katero posojilnica posodi, ne sme nobeden pred njo biti vknj.žen. Dostikrat se pa nahaja na dolžnikovem zemljišču mnogo vknjiženih dolgov, ali pa še celo ni prepisan na taistem pravi lastnik in slično. Tedaj se posojilnica brani takemu dati posojilo. Naroči mu pa, naj priskrbi izbris vseh dolgov in naj se prepiše lastnikom na zastavljeno zemljišče.

Kmet ni prosil dozda za uravnanje svojega zemljišča iz edinega razloga: bal se je stroškov! Zdaj pa, ko rabi denar, a posojilnica mu ga noče posoditi radi neurejenega zemljišča, potrudil se kaj rad, da ga uravna. Poišče doma vse kote, kjer je le dobiti kake stare pobotnice itd., in glej, često se mu posreči, da najde prave listine, na podlagi katerih mu je mogoče zaprositi za popolno uravnanje svojega zemljišča.

V mnogih slučajih izroči kmet svoje listine posojilnici in ta, kadar vloži pri sodišču prošnjo za vknjižbo njenega posojila, prosi ob enem še za izbris vseh hipotekarnih dolgov, oziroma pridruži se k prošnji sam dolžnik, da se zaprosi tudi za prepis lastninske pravice.

Ako ni kakih posebnih zadržkov, napravi posojilnica prošnjo navadno sama, da prihrani stranki stroške, ako pa je zadeva zamotana, posreduje njeni pravni zastopnik.

Reči moramo torej kar naravnost, da so naše posojilnice že marsikateremu kmetovalcu otrle solze in pripomogle mu tudi, da se je uravnalo njegovo zemljišče. — Vse zapreke, katere so bile na potu, kadar ga je v to silila sodna oblast, so odstranjene. Res, kadar sila potrka na vrata in je tako ugodna priložnost dobiti potrebno posojilo, uda se rad vsakdo in stori marsikaj, kar bi sicer še dolgo ne storil. Tako tudi oni, kateri dobi od posojilnice posojilo.

Kmet pa je zadovoljen, da se je toli kratkim in enostavnim potom uravnalo njegovo zemljišče in da je dobil denar, katerega izvestno prabi kolikor najbolje zna in more v prid sebi in svojim!

Razne stvari.

(Grozna nesreča na morju.) Blizu otoka Sable Island Severne Amerike zgodila se je dne 4. t. m. strašna nesreča. Vsled neprodorne megle trčil je francoski parnik Bourgoigne ob nek angleški jadrnik, razpoknil ter se potopil. Od blizu 1000 oseb na ladiji utonilo jih je nad 600, večinoma potniki. Videti je bilo pri tem zverinskih pojavov. Pomorščaki francoski navalili so na vse čolne ter metali potnike iz njih, odbijali so jih z vesli. Italijani pa so celo z noži suvali ženske in otroke, da so si priborili prostor v čolnih. V nek čoln spravilo se je 40 žensk, a nikdo ni maral vrvi prerezati, ki je vezala čoln na ladjo, vsled česar je potopivša se ladja tudi čoln z ženskami vred potegnila v globino. Drugih pet žensk oprijelo se je rešilne vrvi pri nekem čolnu, da bi tako s čolnom plavale, toda nečloveški pomorščaki v njem prerezali so vrv. Tukaj je bilo videti, kako zgubi v skrajnem trenutku za življenje človek skoraj vse človeške lastnosti ter ga prešine le nekaj živalski nagon: rešiti se, ohraniti si življenje.

(Nasledki Dreyfusove afere.) Pri razpravi proti Zoli vpletena sta bila kot prič tudi podpolkovnik Picquart in major Esterhazy. Picquart zgubil je kmalu svojo šaržo, a sedaj začela je vlada proti njemu kazensko postopanje, ker je

kazal tretjim osebam uradne spise. Majorja Esterhazyja pa je policija te dni aretirala ter našla pri njem skritih več važnih spisov.

(Obesili so) dne 13. t. m. v Plovdivu na Bolgarskem ritmojstra Bojčeva in policijskega prefekta Noveliča, katera sta bila že lani k smrti obsojena zbok umora pevke Ane Simon.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji) je tekom meseca aprila in maja prejelo še sledeča darila: Društveni ustanovnik g. dr. Pavel Turner, vzgojatelj na Dunaji, podaril je društvu 100 gld. Povodom smrti društvenega ustanovnika g. dr. Jarnej Zupanca, bivšega predsednika notarske zbornice v Ljubljani pristopil je društvu kot ustanovnik s 50 gld. g. Urban Zupanec, pokojnikov nečak v Ljubljani. Dalje so društvu podarili: Slav. posojilnica v Ribnici, 20 gld.; slav. kmetška posojilnica na Vrhniki, 18 gld.; slav. posojilnica v Vitanju po vč. g. drž. pos. J. Žičkarju, 10 gld.; slav. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 10 gld.; v Kranju je bilo nabranih v Mayerjevi gostilni 7 gld. v Bolcanu: g. Vinko Vetrih, uradnik juž. žel., 2 gld.; v Celji: Slovenka, ki ne želi biti imenovana, 2 gld.; (ker to društvo podpira od početka do danes tudi revne slovenske visokošolce, rojene na Stajarskem); vč. g. Fr. Zdobšek, župnik pri Sv. Jurju ob Taboru, 1 gld.; vč. g. Jarnej Voh, nadžupnik, dekan, kn. škof svetnik, v Konjicah, 2 gld.; g. dr. Jos. Kolšek, odv. v Laškem trgu 1 gld.; vč. g. dr. Jos. Lesar, prof. bogoslovja v Ljubljani 5 gld.; vč. g. Ant. Hvalica, dekan pri sv. Petru pri Gorici, 3 gld.; g. I. Kovačič, učitelj pri sv. Trojici v Slov. gor., 1 gld.; g. Ant. Klodič, plem. Sabladolski, dež. šol. nadzornik v Trstu, 3 gld.; vč. g. Eduard Strekelj, vikar v Vertobji pri Gorici, 2 gld.; „Mars“ na Dunaji, 10 gld. Za toliko blagih darov bodi najiskrenejša zahvala! Društveni odbor je do konca meseca maja t. l. med 53 revnih visokošolcev na Dunaji razdelil 1185 gld. 75 nvč. (2119 obednic po 25 nvč. drugo v gotovini). Daljne darove bodi hvaležno sprejemal društveni blagajnik vč. g. dr. Fr. Jančar, monsign. papeški častni komornik, župnik nemškega viteškega reda, na Dunaji, I Singerstrasse 7.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 25. majnika do 25. junija poslali: Slavna posojilnica v Gornji Radgoni 5 gld. — Ženska poručnica v Sežani po blagajničarici g. Adeli Omahni 132 gld., namreč 82 gld. udnine in 50 gld. kot prvo polovico sedme pokroviteljnine. — Podružnica za Velikovec in okolico 40 gld. — Podružnica na Vranskem 11 gld. 40 kr. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotederšici, 2 gld. — „Častilci Matere božje na Rožniku“ 8 gld. — Izvenakad. podružnica v Gradci po blagajniku g. Fr. Hrašovcu, 142 gld. 60 kr. — Ženska podružnica v Rojani po predsednici g. Marici Debeli 100 gld. — V Kranju ob pogrebščini po ranjcem g. Jože Omeri pri pevskeem omizju nabranih 20 gld. — Ženska podružnica v Črnomlju po blagajničarici g. Magd. Pezdirec, 50 gld. — Združeni odbori II. bistriško-trnovskih narodnih društev 68 gld., kot čisti dohodek koncerta, katerega je priredilo hrvatsko pevsko društvo „Jadranska Vila“ dne 5. junija v II. Bistrici. — Bog živi in plačaj rodoljubne darovalce!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Koledar.

Petek (15.) Razdelitev ap.; Henrik; Vladimir; — Sobota (16.) Marija škap. karmelska. — Nedelja (17.) 7. pobinkoštna. Aleš, spozn. — Ponedeljek (18.) Kamil Lel., sp.; Friderik (Miroslav). — Torek (19.) Vincencij Pavl., sp. — Sreda (20.) Jeronim Emil., sp.; Marjeta, dev. — Četrtek (21.) Prakseda, dev.; Julija, dev. — Mlaj dne 18. ob 8. uri 52 min. zvečer.

Sejmi.

Dne 16. julija v Poljčanah, Dobju, Brežicah. Dne 18. pri Sv. Barbari pri Konjicah, Sv. Ani na Krembergu, St. Filipu pri Kozjem, na Muti. Dne 20. v Vitenju, Arnovžu pri Sv. Marjeti na Pesnici, Sv. Marjeti na Dravskem polju, v Imenem. Dne 21. v Turniščah, Bučah in na Vrenski gori.

Loterijske številke.

Gradec 9. julja 1898: 34, 69, 30, 29, 27
Dunaj „ „ „ 1, 67, 3, 33, 11

Javna zahvala.

Bil sem zavarovan proti neizgodi pri zavarovalnici „Providentia“ katere glavni zastopnik je g. J. Prosenec v Ljubljani. Ponesrečil sem se ter pri padcu iz voza zvinil roko. Dva tedna bil sem popolno nezmožen za delo in tako precej zamudil na zaslužku pri podjetji. Pa ta banka odškodovala me je precej, ker mi je izplačala vso zavarovalnino brez vsega odtegljaja točno in brez ugovorov. Priporočam vsled tega to zavarovalnico vsakomur, ki ni še zavarovan proti neizgodi, naj se pri njej zavaruje, ker je solidna in poštena.

Dragotin Hribar
v Celji.

Iščem

(207) 2—1

malo posestvo

obstoječe iz hiše (Hochparterre ali jednonadstropna) malega hleva in vrta, na južnem Stajarskem.

Cena 3000—5000 gld.

Ponudbe pod št. 200 na upravništvo „Domovine“.

Jakob Mir

stavbinski mojster
v Radincih na Stajarskem

se uljudno priporoča sl. občinstvu za napravo vsakršnih novih stavb, popravilo istih in vsakršna stavbarska dela. Izgavlja tudi stavbinske načrte. Delo solidno, trpežno in ceno.

(201) 2—2

Dr. Alojzij Praunseis

celjski okrožni zdravnik

naznanja, da se je povrnil domu in da ordinuje, kakor poprej vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne v Celji, Ringstrasse št. 9.

Razpis.

Pri občini trg Šoštanj se odda s 15. avgustom t. l. služba občinskega redarja združena s službo ponočnega čuvaja z letno plačo po 200 gld. s prostim stanovanjem in uradno obleko.

V prvi vrsti se bo ozir jemalo na doslužene orožnike in vojake, kateri imajo še tudi kakšno rokodelstvo. Prošnje se morajo vložiti s potrebnimi prilogi do 30. t. m. pri podpisnem obč. uradu.

Tržkobčinski urad Šoštanj, dne 11. julija 1898.

(210) 2—1

Župan: Ivan Vošnjak.

Pozor trgovci!

Razglas.

Dne 20. in 21. julija t. l. — celi dan — prodajalo se bode zarubljeno blago Pavla Košenina na Gomilskem okr. Vransko. Prodajalo se bode vsakovrstno platneno in sukneno blago, robci, tudi specerijsko blago v vrednosti na 4000 gld. — Več se izve v pisarni odvetnika dr. A. Schurbi-ja v Celji.

(208)

Za trgovce!

V „Hudi luknji“

v čarobnem njenem delu takozvani

„Ivanovi jami“

vrši se dne 31. julija 1898 narodna veselica z godbo, petjem in plesom. Dne 18. avgusta t. l. vrši se tam druga ljudska veselica v proslavo cesarjevega rojstnega dne. Sodeloval bo tamburaški zbor. — Začetek oba-krat ob 3. uri popoldne. Postrežba v zadovoljstvo. Na mnogobrojen obisk vabi uljudno

Janez Vivot

(209) 2—1

posestnik jame.

FELIX TOMAN

kamnosek in podobar v Ljubljani

Reseljeva cesta št. 26

priporoča svojo bogato zalogo
nagrobni spomenikov

od raznovrstnih najtrpežnejših marmorov, od granite in črnega stjenita; prevzame tudi vsako najmanjšo ali največjo stavbeno kamnoseško delo po najnižji ceni. Posebno priporoča se prečastiti duhovščini za izdelovanje različnih cerkvenih

umetno-kamnoseških del

kakor oltarjev, tabernakeljnov, prižnic, obhajilnikov, krstnih in kropilnih kamnov in podob v vsaki velikosti iz marmora ali peščenika itd. za katera dela izgotovi na zahtevo brezplačno potrebne načrte in proračune. — Najcenejša zaloga vsakovrstnih plošč za pohištvo od tu in (178) inozemskih marmorov. 6—6

Svoji k svojim!

Ludovik Smole

trgovec v Sevnici

naznanja, da se pri njem prodaja
železnina in nagrobni križi

najboljše vrste

in pa

(206) 3—1

garantirane kose

špecerija, usnje in glaževina

po fabriških cenah in ceneje kot povsod drugod.

Kupuje vse deželne pridelke po najvišjih

cenah ter skupljuje jajca

v vsaki množini po najboljši ceni.

Priporoča se za mnogobrojen obisk,

zagotavljam solidno in dobro postrežbo.

Ludovik Smole.

Svoji k svojim!

Učenke in jednega
raznaševalca
 vzprejme takoj v svojo sladličarno
 (202) 2—2 **Ivan Vrečko v Celji.**

Pozor! Novi, fini, dobri svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva nove, fine svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in

v lastno korist rabite le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-blagu pri-utisne firma L. C. Hardtmuth svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kom.; v dvanajstih cenah, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznanih najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. gosp. **Tomo Zupana.**

Cena za komad 5 kr., 100 komadov 4 gld. franko.

Prevzamem naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. (196) 6—2

Vinko Čamernik

kamnoseška in podobarska obrt v Ljubljani

nasproti mestne elektrarne.

Priporoča se častiti duhovščini v izvršitev umetnih in kamnoseških del kakor: altarjev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih in kropilnih kamnov

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih grobnih spomenikov iz raznih marmorjev in granitov.

Izvršuje kompletne rodbinske rakve in spomenike.

Strugarnica marmorja z električno silo.

Obrise in proračune na zahtevanje zastoj in franko!

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno. — Vsaki teden večkrat se dobijo veliki žlahtni raki.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme, belice, (Preiselsbeere) maline, vsake vrste suho cvetje, perje in korenine. Ob času vsake vrste sadje tudi divji kostanj vsako množino, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

(159) 52—51 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Slovenci in Slovenke!

Prava kava družbe sv. Cirila in Metoda, katero dobite v vsaki prodajnici, daje najboljši okus in lepo barvo črni ali mlečni kavi, ako jo k isti rabite.

Zahtevajte torej le povsod to izborno domačo kavo.

Glavni zalagatelj: **Ivan Jebač**
 (193) 10—4 Ljubljana.

Uljudnej pozornosti posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot zaupni mož in posredovalec

z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod „20.298“, Gradec, poste restante.

Vožnje karte in tovarni listi

(160) 42

v

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik
 Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno
 koncesijovana potovalna pisarna

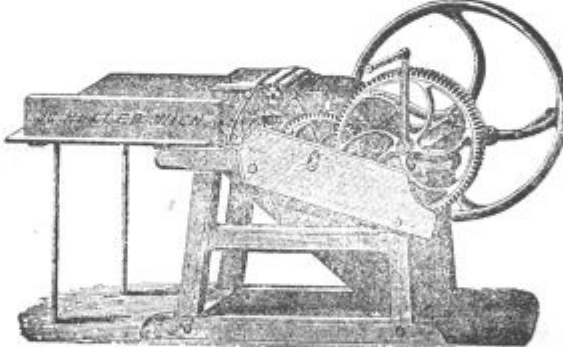
E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje na levo).

Vse stroje za poljedelstvo.

Vnovič znižane cene!

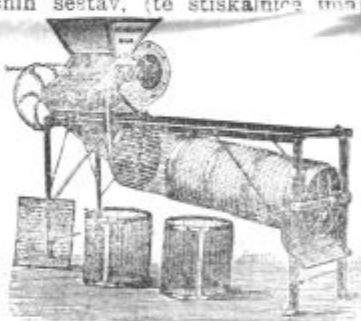
Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škropilnice proti peronospori, zboljšani sestav Vermorelov.

Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav, (te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč kakor hidravlične (vodovodne) preše.

Slamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah.

Stiskalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

IG. HELLER na Dunaju II, Praterstrasse 49.

Zastopniki se iščejo. — Pred ponarejanjem se je treba varovati. (41) 22

Čast mi je naznaniti, da sem danes odprl tukaj, na **Dvornem trgu št. 3.** pod tvrdo

L. Schwentner

novi urejeno knjigarno in trgovino z muzikalijami, umetninami, papirjem, pisalnim in risalnim orodjem.

Moja bogato in ukusno urejena zaloga, katero bodem popolnjeval vedno z najmodernejšimi proizvodi, ponuja mi ugodno priliko, da bodem mogel ustrezati vsakovrstnim zahtevam.

Vsaki nalog izvršil bodem najhitreje in z vso skrbljivostjo, posebno pa si hočem prizadevati, da si ohranim pridobljeno zaupanje s strogo pravilnim in poštenim postopanjem.

V Ljubljani, dne 1. julija 1898.

(205) 2—1

L. Schwentner.